

Peter Koelewijn, Danny

Danny, waarom
Danny, waarom
Ik wil dit niet meer, zie dat nou
Maar kan toch ook niet zonder jou
Oh, Danny, waarom, Danny

In de twintig, zonder baan
Wel altijd geld, maar waar vandaan
Dat wist geen mens, iets raars was aan
Danny

En thuis daar wachtte Tilly maar
Bang, want leven met gevaar
Wordt voor de sterkste nog te zwaar
Maar hij hoorde het smeken nooit van haar:

Danny, waarom
Danny, waarom
Ik wil dit niet meer, zie dat nou
Maar kan toch ook niet zonder jou
Oh, Danny, waarom, Danny

Hij zei dat haar angst niet nodig was
Hij had toch altijd opgepast
Zij klemde zich dan alleen maar vast
Aan Danny

Maar wat hij zei, verloor alle grond
De dag dat zij de revolver vond
t Was of haar bloed uit ijs bestond
En hulpeloos kwam het uit haar mond:

Danny, waarom
Danny, waarom
Ik wil dit niet meer, zie dat nou
Maar kan toch ook niet zonder jou
Oh, Danny, waarom, Danny

t Verhaal is al zo vaak verteld
Wie met het zwaard leeft, wordt door het zwaard geveld
Op een dag werd Tilly thuis gebeld
Zij haastte zich, door angst gekweld
Naar de plaats van het bruut geweld
Waar het leven juist was weggesneld
Van Danny
Haar Danny.